

Ավետիք Իսահակյան

Ում սիրտն է հեծում մրռայլ գիշերին

Ո՞ւմ սիրտն է հեծում մրռայլ գիշերին
Ձըմռան հողմերից ծեծվա՛ծ, տառապա՛ծ. –
Այս գայլն է թըշվառ՝ լեռան լանջերին
Դառն հեծեծում ցրրտահա՛ր, քաղցա՛ծ...

Մենավո՛ր, խըղճո՛ւկ, դու վիրավոր սի՛րտ,
Ես է՛լ քեզ նման մենակ եմ ու խեզճ,
Մարդն էլ քեզ պես է, ո՛վ խոշտանգած սի՛րտ,
Այս ցավի, մահի սև աշխարհի մեջ:

Այս ցավի, մահի դաժան աշխարհում
Մեր բախտը մեկ է՝ անհույս ու թըշվառ,
Իմ սիրտն էլ քեզ հետ կյանքն է անիծում,
Արի՛, լանք մեկտեղ, իմ խեղճ գայլ-եղբայր...

1907

Երևան